

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213207500
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7213207500.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci navrhovateľa X.. P. Q. nar. XX.X.Y. trvale bývajúceho v A. Z. B. Č.. X prechodne v A. Z. O.Q. Č.. XX proti odporkyňi X.. T. Q. nar. XX.X.Y. bývajúcej v A.D. Z. B. R.. Č.. X v konaní o rozvod manželstva o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo 14.11.2013 č.k. 25C 55/2013-34 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov konania uzatvorené dňa XX.X.Y. zapísané v knihe manželstiev Miestneho národného výboru v Z. H. vo zväzku X ročník Y. na strane Y. pod poradovým číslom X. Pri tomto rozhodnutí právne vychádzal z ust. § 23 ods. 1 a 2 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a vykonaného dokazovania, kedy dospel k záveru, že manželstvo účastníkov konania je vážne rozvrátené, neplní svoj spoločenský účel, manželia nežijú v spoločnej domácnosti od r. 1999 a z vyjadrenia navrhovateľa bolo nepochybné, že obnovenie manželského spolužitia nie je možné.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. s tým, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom vidí predovšetkým v tom, že súd rozhodol o rozvode manželstva v jej neprítomnosti bez toho, aby jej bolo doručené predvolanie na pojednávanie. Uviedla, že jej nebolo doručené predvolanie, napriek tomu konal súd v jej neprítomnosti, pričom ak by sa pojednávania zúčastnila, využila by možnosť vyjadriť sa k podanému návrhu v prítomnosti sudkyne a navrhovateľa. Ďalej uviedla, že s rozvodom nesúhlasí, nakoľko podľa jej názoru nie sú splnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva. Vzťahy medzi ňou a navrhovateľom nie sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že by manželstvo nemohlo plniť svoj účel a nebolo by možné obnovenie manželského spolužitia.

K odvolaniu odporkyne sa písomne vyjadril navrhovateľ. Uviedol, že výrok odporkyne „že vzťahy medzi manželmi nie sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že by manželstvo nemohlo plniť svoj účel a nebolo by možné obnovenie manželského spolužitia“ je subjektívny, utopický a zavádzajúci. Na svojom návrhu o rozvod a doterajších vyjadreniach zotrval v plnom rozsahu a navyše uviedol, že ďalšie tvrdenie odporkyne, že sa stretávajú, je klamlivé, pokiaľ by nemala na mysli náhodné stretnutie v predajni E. pred rokom alebo dvoma, keď tam nakupovala s vnučkou, prípadne situáciu, keď jej v septembri minulého roku na parkovisku pred bytovkou, kde býva odovzdal škatuľu s orechmi pre mladšiu dcéru. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako správny a zákonný potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania odporkyne preskúmal napadnutý rozsudok aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa dôsledne vysporiadal s námietkami uplatnenými odporkyňou v odvolaní, a to predovšetkým s námietkou odňatia možnosti konať pred súdom spočívajúcou v tom, že odporkyňa nemala byť riadne predvolaná, nevedela o pojednávaní a konajúci súd rozhodol v merite veci bez jej prítomnosti. Odvolací súd po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že prvý termín pojednávania konajúci súd vytýčil na 18.6.2013, zásielka doručená a následne uložená 28.5.2013 bez prevzatia v zákonnej lehote, ďalší termín pojednávania bol vytýčený na 5.9.2013, kedy odporkyňa opätovne zásielku neprevzala. Dňa 26.6.2013 bol vykonaný poštovou doručovateľkou pokus o doručenie s tým, že bol oznámený nový termín doručenia na deň 27.6.2013, zásielka opätovne nebola odporkyňou prevzatá. Dňa 27.6.2013 zásielka uložená na pošte a v odbernej lehote opäť nebola prevzatá. Už v tomto prípade konajúci súd v zmysle príslušných zákonných ustanovení mohol konať a vychádzať z fikcie doručenia, napriek tomu odročil pojednávanie na 10.10.2013 s tým, že na tento termín žiadal poskytnutie súčinnosti pri doručení zásielky odporkyni príslušné Obvodné oddelenie PZ Košice. Ani touto cestou nebolo realizované doručenie zásielky na pojednávanie. Konajúci súd 10.10.2013, kedy bolo vytýčené pojednávanie, toto opätovne odročil na 14.11.2013. Súčasne vydal uznesenie pod č.k. 25C 55/2013-23 zo 17.10.2013 s tým, že písomnosti určené odporkyni budú doručované uložením v súdnom spise vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 25C 55/2013 vychádzajúc z ust. § 48 ods. 4 O.s.p., kedy ak nie je možné doručiť písomnosť fyzickej osobe, ktorá nie je podnikateľom na adresu jej trvalého alebo prechodného pobytu, nie je možné zistiť miesto, na ktorom preberá písomnosti a nie je možné, aby ju zastupoval ustanovený opatrovník, súd uznesením rozhodne, že písomnosti určené tejto osobe sa budú doručovať uložením v súdnom spise. Toto uznesenie sa vyvesí na úradnej tabuli súdu až do právoplatného skončenia konania. Súd aj bez návrhu zruší uznesenie, ak pominú dôvody na jeho vydanie. Písomnosti doručované uložením v súdnom spise sa považujú za doručené po uplynutí 7 dní od ich vyhotovenia. Predmetné uznesenie konajúci súd vydal z dôvodu, že písomnosti súdu (predvolanie na pojednávanie) sa nepodarilo doručiť odporkyni na adresu jej bydliska označenú v návrhu, keďže na tejto adrese zásielky nepreberala s výnimkou doručeného návrhu na začatie konania a uznesenia s poučením podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom jej nebolo možné doručiť ani prostredníctvom Obvodného oddelenia Policajného zboru v Košiciach a iná adresa bydliska odporkyne súdu nebola známa, a takisto sa nepodarilo zistiť osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne inom prostredí, ktorá je odporkyni blízka a ktorú by mohol ustanoviť odporkyni za opatrovníka na zastupovanie v konaní. Dňa 14.11.2013 po otvorení pojednávania konajúca sudkyňa konštatovala, že na pojednávanie sa nedostavila odporkyňa, u ktorej doručenie predvolania je vykázané v súlade s ust. § 48 ods. 4 O.s.p., preto podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. konala v jej neprítomnosti. Odvolací súd na základe uvedeného konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval zákonným spôsobom, keď opakovane sa snažil predvolať odporkyňu z adresy, ktorá je uvedená v centrálnej evidencii obyvateľstvo ako adresa jej trvalého pobytu a odporkyňa napriek opakovaným doručeniam zásielok a uloženiam na pošte zásielky nepreberala. Jej konanie sa javí ako účelové, obštrukčné, ako konanie, ktorým sa odporkyňa snažila vyhnúť sa prítomnosti na pojednávaní. Je nepochybné, že adresa, na ktorú konajúci súd zasielal zásielky je správna, nakoľko odporkyňa si rozsudok už na uvedenej adrese riadne a včas prevzala. Z uvedených dôvodov odvolací súd nemohol prihliadnuť na túto odvoláciu námietku odporkyne a z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovede navrhovateľa dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že manželstvo je dlhodobé a trvale rozvrátené, formálne, ktoré si neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií. Z vyjadrenia navrhovateľa a jeho jednoznačného postoja nemožno očakávať, že manželské spoložitie sa v budúcnosti reálne obnoví. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že z ust. § 23 Zákona o rodine citovaného v napadnutom rozsudku vyplýva zásada objektívneho hľadiska posúdenia podmienok pre rozvod manželstva, t.j. či manželstvo môže plniť svoj spoločenský účel. Pri

skúmaní vážnosti rozvratu manželstva je vždy povinnosťou súdu dôsledne zistiť a následne vyhodnotiť najmä vzájomný vzťah medzi manželmi, ako aj dĺžku trvania a intenzitu rozvratu vzťahu medzi nimi a rovnako prihliadnuť na odkázanosť jedného a pomoc druhého manžela. Na zrušenie manželstva rozvodom nie je právny nárok a Zákon o rodine nevypočítava jednotlivé dôvody, pre ktoré by súd mal povinnosť manželstvo rozviesť. Rozvod manželstva je dôvodný len ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Objektívny a kvalifikovaný rozvrat vzťahu medzi manželmi je daný intenzitou rozvratu, tiež jeho dĺžkou, ktoré sú zahrnuté do požiadavky vážnosti a trvalosti rozvratu. Z výpovede navrhovateľa jednoznačne vyplýva, že medzi ním a odporkyňou sú dlhoročné problémy, ktoré spôsobili rozvrat a dlhodobé odlúčenie, keďže od r. 1999 spolu nežijú. Záujem odporkyne o zotrvanie v manželstve nemôže byť sám osebe dôvodom, aby súd nútil navrhovateľa zotrávať vo vzťahu, ktorý považuje za neperspektívny, pretože na naplnenie účelu manželstva je potrebná snaha obidvoch strán, vzájomné pochopenie a citové zblíženie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny a zákonný.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.